

ת"פ 5046/07/13 - מדינת ישראל נגד יורי צאפ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 5046-07-13 מדינת ישראל נ' צאפ(עציר)
ת"פ 9854-05-14 מדינת ישראל נ' צאפ(עציר)
ת"פ 16719-06-13 מדינת ישראל נ' צאפ(עציר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יורי צאפ (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר כתבי אישום שאוחדו בעבירות כלהלן: ארבע עבירות של גניבה, גניבת כרטיס חיוב, שתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב והפרת הוראה חוקית.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בת"פ 5046-07-13, בין התאריכים 30.6.13 בשעה 23:30 לתאריך 1.7.13 בשעה 5:00, הגיע הנאשם למחלקת ניתוחי חזה בבית החולים בילינסון, ונטל מחשב נייד שהושם בארונית בסמוך למיטת מאושפז. בהמשך ניגש למאושפז אחר, ונטל מכשיר טלפון שהיה מונח על השידה לידו.

בתאריך 1.6.13 בין השעות 18:40 ל- 22:00, בבית החולים שניידר, לקח הנאשם מחדר הרופאים שהיה סגור, ארנק מתוך תיק, ובו כרטיס אשראי, כרטיסי חבר שונים, כרטיס רב כארד, כרטיס קופת חולים, רשיון נהיגה ו-24 שקלים במזומן, וכן מד צעדים ושעון יד.

בהמשך אותו הערב, השתמש הנאשם בכרטיס האשראי וביצע עסקאות רכישה ב-2 חנויות, בסכום כולל של 11,159 ₪.

הנאשם ניסה לבצע רכישה נוספת בחנות אחרת, אך עקב חשדו של בעל החנות, העסקה לא צלחה. כן לא צלח ניסיונו של הנאשם לבצע רכישה בתחנת דלק, עקב סירוב לקבלת הכרטיס.

הנאשם מכר את התכשיטים שרכש באמצעות כרטיס האשראי הגנוב.

בתאריך 3.5.13 לערך, הגיע הנאשם לדירת מגורים ברח' החרמון בפתח תקווה, ניסר שני סורגים ונכנס אל הדירה

במטרה לבצע גניבה.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בת"פ 16719-06-13, ביום 5.6.13 בשעה 2:00 לערך, סמוך לרח' נורדאו בתל אביב, זרק הנאשם אבן על חלון רכב וניפץ את השמשה, ואז נטל מתוך הרכב משקפי שמש, 4 קופסאות סיגריות, 2 זוגות משקפי קריאה ואת רשיונות הרכב.

ביום 4.6.13 בשעה 13:00 לערך, גנב הנאשם מוצרים בשווי ₪ 280 מחנות מגה בול בתל אביב. לאחר מכן בשעה 16:00 לערך, גנב הנאשם מוצרי טואלטיקה בשווי ₪ 340 מחנות ניו פארם.

בהמשך אותו יום בערב, בשעה 23:00 לערך, גנב הנאשם בשמים בשווי ₪ 1,000 מחנות סופר פארם בתל אביב.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 9854-05-14, ביום 4.5.14 הורה בית המשפט לנאשם, לפי בקשתו, לשהות בקהילת "הדרך" בהתאם לתנאי המקום ולתוכנית הטיפולית שנקבעה לו. ביום 4.5.14 הותר לנאשם לצאת למוסד לביטוח לאומי ולחזור, אך הנאשם לא שב לקהילה, וביום 6.5.14 נמצא הנאשם ברח' עכו בתל אביב.

הנאשם נעצר ביום 5.6.13, שוחרר ביום 9.6.13, נעצר שוב ביום 1.7.13 שוחרר בתנאים לטיפול בקהילת "הדרך" ביום 29.12.13, ברח ממנה ביום 4.5.14, ונעצר שוב ביום 6.5.14. מאז נמצא במעצר.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו הורשע הנאשם בעבירות כדלקמן:

בשנת 2005 - בעבירות של גניבה, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, העלבת עובד ציבור, כניסה למגורים/תפילה לבצע עבירה, החזקת כלי פריצה לרכב, החזקת מכשירי פריצה.

בגין עבירות אלה הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים, וכן מע"ת. כן הופעל עונש מאסר על תנאי של 18 חודשים, שהיה תלוי נגדו, כאשר 10 חודשים חופפים לעונש המאסר בפועל. בסה"כ נגזרו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע בעבירה של שוד מזוין, אשר בגינה הושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע משך 3 שנים, הופעל מאסר על תנאי של חודשיים באופן מצטבר, קנס ופיצוי למתלונן.

בשנים 1998-2002 נדון שלוש פעמים בבית המשפט לנוער, בצבר עבירות רכוש, סמים ואלימות.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם נגזר דינו.

תסקירי שירות המבחן

בתסקיר מיום 29.10.13 עלה כי, הנאשם רווק, כבן 29. לפי דבריו, סיים 8 שנות לימוד, לא גויס בשל אי התאמה, וטרם מעצרו עבד לסירוגין באבטחת מקומות בילוי. בכור מבין שלושה אחים, בגילאי 19-29, אביו, בן 54, אינו עובד, מוכר כנכה בביטוח לאומי, אמו, בת 56, עובדת בתחום המזון ומתגוררת ברוסיה. בשנים האחרונות קיים קשר זוגי שהסתיים לפני שנה.

הנאשם עלה ארצה בגין 12 יחד עם אביו ואח נוסף. אמו והאח הצעיר נותרו ברוסיה. במהלך השנים נשמר קשר טלפוני בלבד עם אמו, ולא נשמר הקשר עם אחיו.

מגיל צעיר צרך אלכוהול באופן אינטנסיבי, חבר לחברה שולית, החל להשתמש בסמים קשים מסוג הרואין והסתבך בפלילים, כשברקע צרכי שייכות וחיפוש אחר ריגושים. מוכר לשירות המבחן, בשל הסתכסכותיו שהחלו בהיותו נער.

מדבריו עולה כי בהיותו נער שולב לראשונה בטיפול גמילה בקהילה הטיפולית "מלכישוע", אולם התקשה להשתלב ולעמוד בדרישות המסגרת. ציין כי במהלך השנים עשה מספר נסיונות להיגמל, אולם התקשה להתמיד במסגרות ושב לצרוך סמים ואלכוהול.

ניתן להתרשם מעיון בגליון רישומו הפלילי של הנאשם כי לאורך שנות התבגרותו ובגרותו, ישנה חזרתיות במעורבות עם החוק, וממאסרו האחרון השתחרר בשנת 2007.

במסגרת אבחונים שנעשו בהליך המעצר, נבדקה האפשרות לשלב את הנאשם במסגרת אינטנסיבית ארוכת טווח, שתוכל להתמודד עם דפוסי התמכרותו. בתחילה, הנאשם סרב, והתמקד יותר בקושי סביב גילוי היותו נשא נגיף HIV. עיסוקו הרב סביב קושי זה, חסם את האפשרות להתייחס להתנהגותו הבעייתית והשולית. שירות המבחן התרשם מקווי חשיבה בעייתיים ומכשילים, וממודעות נמוכה למורכבות מצבו ולקשייו. במהלך המעצר, הציע הנאשם חלופות מעצר במסגרת ביתית או במסגרת אשפוזית פרטית, אשר לא הלמו את צרכיו הטיפוליים, ומכך עלה ספק לגבי רמת המוטיבציה והיכולת של הנאשם לערוך שינוי ממשי בהתנהלות ודפוסי.

בשיחה הנוכחית של שירות המבחן עם הנאשם עלה כי הוא נמצא בקשר עם המשפחה, אחיו מגיע לבקרו, והוא מקבל את הציוד הנדרש, אך לאחרונה חלה החמרה במצבו של אביו, הוא אושפז, וניכר היה שהנאשם מרוכז בכך, ובהשלכות מצב האב עליו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, וייחס את ביצוען להתנהלותו ההתמכרותית, לשימוש בסמים ואלכוהול, תוך שתאר התנהגות אימפולסיבית ונעדרת גבולות כתוצאה משימוש זה. ציין כי לאחר תקופת מעצר ממושכת, יכול לבחון יותר את

ההתנהלות ההתמכרותית לאורך השנים, ואת השלכותיה, וביטא רצון לערוך שינוי, תוך סיוע בגורמי טיפול כדי ללמוד כלים להתמודד עם מצבו ומישורי חייו. הנאשם ביטא רצון להשתלב בקהילה טיפולית ארוכת טווח "הדרך", והציע את אחיו כמלווה בהליך האבחון והקבלה לקהילה.

בשיחה עם עו"ס המטפלת בנאשם במעצר, היא ציינה כי התנהגותו של הנאשם תקינה, והוא הביע גם בפניה רצון לטיפול בתחום ההתמכרויות, ושתי בדיקות שתן שביצע במהלך המעצר, נמצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי במהלך המעצר, חל שינוי ראשוני והדרגתי בהתייחסותו של הנאשם למצבו, כשלהערכתם הוא מגלה תובנה טובה יותר למצבו הבעייתי. גורמי הסיכון בהתנהגותו הינם העדר דמויות משמעותיות בסביבתו, שעשויות למתן את התנהלותו, וכן קשייו עד כה להתמיד בטיפול ולעמוד בדרישות, ואורח חיים שולי והתמכרותי מתמשך. גורמי הסיכוי כוללים תהליך שינוי ראשוני במעצר, הכרה ראשונית בצורך בטיפול אינטנסיבי וממושך, ושיתוף פעולה ראשוני עם גורמי הטיפול בתוך בית המעצר.

לאור האמור, שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשם במסגרת סגורה אינטנסיבית וארוכת טווח, שתיתן מענה הולם לצרכיו ההתמכרותיים של הנאשם, ואשר עשויה לתת סיכוי לשינוי בהתנהלותו ודפוסיו, והוא הופנה לראיון בקהילת "הדרך".

ביום 7.11.13 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, לפיו הנאשם נמצא מתאים לטיפול בקהילת "הדרך", ושירות המבחן המליץ על טיפול במסגרת זו.

לאור המלצת שירות המבחן, התחיל הנאשם טיפול בקהילת "הדרך" ביום 29.12.13.

ביום 30.3.14 הוגש תסקיר משלים בעניינו לאחר ששירות המבחן דיבר עם גורמי הטיפול בקהילת "הדרך". מהתסקיר עולה כי בתקופה זו, הנאשם עמד בדרישות המקום וכיבד את כלליו, וכי הביע מוטיבציה ורצון לשינוי אורח חייו ודפוס התנהגותו, כן הביע הכרה בבעיית התמכרותו, נזקיה והשלכותיה, ומשתף פעולה בהתאם למצופה בשלב זה. יחד עם זאת, צוין כי מדובר בשלב ראשוני, וכי המסגרת הטיפולית הינה ארוכת טווח, למשך 9 חודשים אינטנסיביים.

ביום 4.5.14 ברח הנאשם מקהילת "הדרך", ובכך הפר את כללי הקהילה, ואת תנאי המעצר. הנאשם נעצר שוב, וכאמור, הודה ביום 13.7.14 בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

הטיעונים לעונש

מוצגים לעונש

הנאשם הגיש מסמכים בנוגע למצבו הרפואי.

סיכום מחלה מיום 14.11.13, מהמרכז הרפואי שיבא, תל השומר, לפיו ביוני 2013 נמצא הנאשם חיובי בבדיקת HIV, והוא הופנה להמשך מעקב וטיפול.

במכתב מיום 19.96.14 נכתב כי בשל תוצאות בדיקה מיום 26.5.14, הנאשם זקוק לטיפול תרופתי.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, במספר כתבי אישום. לטענתה, מתחם הענישה בעבירות הגניבה נע בין 4 עד 8 חודשי מאסר, בעבירות התפרצות לרכב 6 עד 18 חודשים, ובשאר העבירות המנויות בכתבי האישום, המתחם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר.

לטענתה, העבירות המיוחסות לנאשם אשר פגעו ברכוש, פוגעות בזכויותיהם הבסיסיות של הבעלים. הנזק אינו רק כלכלי, אלא אף הפגיעה בזכותו של אדם לפרטיות ולבטחון בביתו. לכך יש להוסיף, שעבירות רכוש הינן קלות לביצוע, אך קשה ללכוד את המבצעים, ועל כן על שיקולי ההרתעה לגבור על שיקולים הקשורים בנסיבותיו האישיות של הנאשם. יש להרתיע את המתפרצים והגנבים שמלאכתם קלה וסיכויי תפיסתם קלושים.

בעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, המראה כי מדובר במי שבחר לעצמו דרך חיים עבריינית הפוגעת בציבור. בית המשפט נתן לנאשם הזדמנות לפנות לטיפול בקהילת "הדרך", אך הוא לא השכיל לנצל זאת, ועזב את הקהילה לאחר מספר חודשים.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה כדלהלן:

ע"פ 11091-12-09 **גברילוב נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בפריצה לשתי דירות, גניבה מהן, והחזקת כלי פריצה. לנאשם עבר פלילי הכולל כ-25 עבירות של התפרצות לדירה. נגזרו עליו 22 חודשי מאסר, והופעל מאסר מותנה בן 18 חודשים במצטבר. כן נגזרו מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪. הרכוש שנגנב הוחזר לבעליו.

בהמלצת בית המשפט, חזר בו הנאשם מהערעור.

ע"פ 27204-05-10 **מדינת ישראל נ' רחמים שאולוב**, הנאשם שם הורשע בעבירת התפרצות לדירה, תוך כדי שקרע את הרשת בחלון המטבח. בתוך הבית, נטל מכשיר טלפון נייד, וכשראה את הבעלים, ברח החוצה עם המכשיר. לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר, הכולל עשרות עבירות רכוש, עבירות סמים ועבירה של החזקת סכין. נגזרו עליו בבית משפט קמא עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים, והופעל מאסר מותנה של 12 חודשים במצטבר. כן נגזר מע"ת של 12 חודשים, ונקבע כי בית משפט נמנע מלהטיל קנס או פיצוי בשל תקופת המאסר הממושכת.

בית משפט שלערעור פסק כי העונש חורג לקולא, ואינו הולם את צרכי הענישה, במיוחד בהתייחס לגליון הרישום הפלילי של הנאשם הכולל עשרות רבות של עבירות, כולל עבירות רכוש. כן התייחס בית המשפט להמלצת שירות המבחן, שלא המליץ על טיפול, אלא נכתב בתסקיר "ממליצים על ענישה מרתיעה ומוחשית דיה לאי הישנות התנהגות

דומה". על כן בערעור גזר בית המשפט על הנאשם 15 חודשי מאסר בנוסף להפעלת המאסר המצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם שם 27 חודשי מאסר, ללא שינוי נוסף.

רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע יחד עם אחר, על פי הודאתו, בהתפרצות לבית מגורים בניסיון לבצע גניבה, החזקת מכשירי פריצה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשמים התפרצו לדירת מגורים, הוציאו את תכולת הארונות והמגירות, פיזרו את התכולה על הרצפה וניסו לעקור כספת שהייתה בדירה. כשהגיעו שוטרים למקום, השתוללו והתנגדו למעצר.

עברו הפלילי של הנאשם כולל 22 עבירות קודמות, מתוכן 12 עבירות של התפרצות, ניסיון התפרצות וגניבה. תסקירי שירות המבחן ציינו כי הנאשם ביצע את העבירה על רקע התמכרותו להימורים, והוא עובר תהליך שיקומי חיובי, אשר נדרש זמן נוסף להשלימו, והמליץ על צו מבחן.

בימ"ש השלום גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנתיים, 220 שעות של"צ, ופיצוי למתלונן בסך של 5,000 ₪. ערעור המאשימה למחוזי, התקבל. בית משפט ציין כי ישנה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת, למרות התהליך השיקומי שעובר הנאשם, וגזר על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, בנוסף למאסר המותנה ולפיצויים, תוך שציין כי העונש הראוי הגין התפרצות לדירה הוא מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

בית משפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, תוך התייחסות לעברו המכביד של הנאשם, ולחומרה של עבירת ההתפרצות תוך גרימת מהפיכה בבית המתלוננים. כן התייחס בית המשפט לכך שעבירות אלה קורות מידי יום, אך העבריינים לא נתפסים, ולא יתכן שמשנתפס עבריין בעבירה מסוג זה, יגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל.

רע"פ 509/11 **סמיר אבו עדיה נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע על פי הודעתו בעבירות של התפרצות לדירה, גניבה והפרת הוראה חוקית. הנאשם התפרץ לדירה יחד עם אחר, לאחר ששבר את הרעפים בגג, נכנס לבית, עקר משם כספת וגנב אותה. בית משפט שלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, והופעלו 2 מאסרים מותנים בני 12 ו-6 חודשים, חלק במצטבר וחלק בחופף, כך שהנאשם ירצה סך הכל 18 חודשי מאסר. כן הוטלו מאסרים מותנים. בית המשפט לא התרשם מקשר ישיר בין העבירות לבין התמכרות הנאשם לסמים. גם במקרה הזה, לנאשם גליון פלילי עשיר, ונקבע כי הרושם הוא שהנאשם עשה את הפשע לדרך חיים, למרות ההליך השיקומי שעובר הנאשם. הן הערעור למחוזי, והן בקשת הערעור לבית משפט העליון, נדחו.

רע"פ 8519/11 **שלומי ויצמן נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים ונסיון גניבה, שתיהן בצוותא (יחד עם עוד 5 אחרים).

נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר על תנאי למשך 6 חודשים במצטבר. כן נגזר מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך 600 ₪. הן הערעור למחוזי, והן בקשת הערעור לבית משפט העליון, נדחו.

רע"פ 6257/11 **מוחמד בדר נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של פריצה לרכב, פירוק רכב וגניבה מרכב. בעקבות תסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 3,000 ₪, תוך התייחסות לכך שמאז ביצוע העבירות, הנאשם ריצה עונש מאסר בגין עבירה אחרת בתיק אחר, ולא

ביצע עבירות נוספות.

בערעור המאשימה לבית משפט המחוזי, התייחס בית המשפט לצורך בענישה מחמירה בעבירות של גניבה מכלי רכב, ענישה שצריכה לכלול רכיב של מאסר בפועל, וזאת למרות נסיבותיו האישיות של הנאשם, ולכן קיבל את הערעור, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר ויום. בית משפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

לנוכח האמור, עותרת המאשימה למאסר ממושך ברף העליון של המתחם בגין כל עבירה, ובמצטבר. כן עותרת למאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם מבקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעובדה שבתקופה בה ביצע הנאשם את העבירות, הוא פעל תחת השפעת סמים, והיום הוא עשה מאמצים להיגמל ולהתגבר על המחלה ממנה הוא סובל. הנאשם היה בטיפול בקהילה במשך כמעט 5 חודשים, ובשל סכסוך עזב את הקהילה. לאחר שנעצר, הודה בעבירות, צרף את כל התיקים שלו, ומבקש "לנקות את השולחן".

במהלך המעצר פקדו את הנאשם שני אסונות. ראשית, הנאשם גילה שהוא סובל ממחלה סופנית, מצבו מתדרדר, והוא נמצא באגף מיוחד לאנשים שסובלים מהמחלה. שנית, אביו של הנאשם נפטר. לנאשם הותר לצאת ללוויה בלבד, ולא הותר לו לשבת שבעה על אביו בביתו.

ב"כ הנאשם מבקש להעדיף את שיקולי השיקום, משתי סיבות. האחת, כליאת הנאשם עלולה להוריד לטמיון את הישגי הנאשם במהלך תקופת המעצר והטיפול. כיום הנאשם נקי מסמים, היה כמעט 5 חודשים בטיפול בקהילה, וגם לאחר שחזר ונעצר, הצטרף לטיפול במסגרת שב"ס, והוא יודע כי סטייה מההליך השיקומי תוביל לתוצאות בלתי הפיכות. ההליך אותו עובר הנאשם אינו פשוט, הליך של גמילה של אדם שהיה מכור לסמים קשים שנים מגיל צעיר. הליך זה, כידוע, כולל הצלחות לצד נפילות, ומדובר בנאשם כמעט חסר תמיכה לחלוטין, אחיו הוא בן משפחתו היחיד.

הסנגור מבקש מבית המשפט להושיט יד לנאשם אשר מנסה לשנות את אורח חייו, הודה בכל התיקים שנפתחו כנגדו, ומביע חרטה עמוקה. הנאשם ממשיך לגלות רצון עז לשמור על ניקיון מסמים, ולחזור ולהשתלב בחברה כאזרח נורמטיבי.

טענה המאשימה כי עבירות רכוש, כדוגמת העבירות אותן ביצע הנאשם, קלות לביצוע, אך קשות לאכיפה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, היה הגורם העיקרי לקידום החקירה, למרות שהיה דייר רחוב, מוזנח ללא תקוה, אשר סבל מהמחלה שאז טרם התגלתה. לו היה הנאשם ממלא פיו מים, הרי שלא בטוח שכתב האישום היה כולל את כל האישומים המצוינים בו.

הנאשם הצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי במשך חמש שנים קודם לביצוע העבירות נשוא כתבי האישום, אך נסיבות

כאלה ואחרות הובילו אותו לרחוב, ובשל כך הוא שוב התדרדר לסמים ולפשע. כך שענישה הרתעתית, על תנאי, תהיה משמעותית ביותר במקרה זה. כשתינתן הזדמנות אחרונה זו לנאשם, לאחר שיסיים לרצות את עונשו, הוא יהיה חייב לקום כל יום ולהוכיח שהיה ראוי לאמון בית המשפט.

הסנגור הגיש פסיקה כדלהלן:

ת"פ 17106-04-12 **מדינת ישראל נ' אדוארד מירנוב**, הנאשם כבן 20, הורשע על פי הודאתו בשש עבירות של גניבת רכב, חמש עבירות של שינוי זהות של רכב, ארבע עבירות גניבה, שלוש עבירות של חבלה במזיד ברכב, ושש עבירות של נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. הנאשם גנב ששה קטנועים, טשטש את סימני הזיהוי שלהם, וגרם להם נזק, וכן גנב את הרכוש שהיה בהם. למרות גילו הצעיר, לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות רכוש, אלימות וסמים.

הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, אך שיתף פעולה, באופן מלא, עם המשטרה. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי למשך 12 חודשים באופן חופף ומצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר, כן הוטלו מאסרים על תנאי.

ת"פ (שלום ראשון לציון) 4558/06 **מדינת ישראל נ' קבילו ליאור**, הנאשם יליד 79, הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, הסגת גבול והפרת הוראה חוקית. בעל עבר פלילי הכולל בעיקר עבירות רכוש. נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. כן הופעלו עונשי המאסר על תנאי למשך 12 ו-6 חודשים באופן חופף ומצטבר, כך שהנאשם ירצה סך הכל 24 חודשי מאסר. בנוסף נגזרו עונשי מאסר על תנאי.

ת"פ 44215-02-12 **מדינת ישראל נ' אייל בן חנן יוגב**, הנאשם יליד 89, הורשע, על פי הודאתו, ב-3 עבירות הונאה בכרטיס חיוב, 3 עבירות של קבלת דבר במרמה, 3 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של התפרצות למקום מגורים ו-2 עבירות של גניבה. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות רכוש וסמים. מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם מכור לאלכוהול, ובתקופה ששהה במעצר בית החל להשלים את לימודיו. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 13 חודשים, פיצויים למתלוננים בסך כולל של 10,300 ₪, וכן מאסרים על תנאי. זאת תוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם, הרצון לפצות את המתלוננים מיוזמתו, אך גם תוך התייחסות לאינטרס הציבורי בהעברת מסר לציבור בעניין חומרת העבירות.

עפ"ג 29574-02-13 **מדינת ישראל נ' מאמון אלפקיר**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה במזיד לרכב, נסיון גניבת רכב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, פריצה לרכב וגניבה מתוכו, החזקת כלי פריצה, ו-2 עבירות של הפרת הוראה חוקית (כולל הפרת הוראת מעצר בית, ובריחה ממוסד גמילה). נגזרו עליו בבית משפט שלום 14 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 2,500 ₪, פיצוי בסך 2,000 ₪, ומאסרים על תנאי.

בערעור התייחס בית המשפט לכך שבית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה בגין העבירות העיקריות בכתב האישום הינו בין 4 ל-20 חודשי מאסר לכל עבירה, והעונש נמוך בצורה משמעותית מהרף העליון של המתחם, על כן קיבל בית המשפט את הערעור וגזר על הנאשם שנתיים מאסר בפועל.

לטענת ב"כ הנאשם, בתי המשפט פסקו לא פעם כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל לעבירות הכלולות בתיק. המתחם כאן נע בין 12 חודשים ל-18 חודשים, ומבוקש לקבוע את העונש במסגרת מתחם זה.

הנאשם פנה בעצמו לבית המשפט ואמר כי הוא מודה על הצ'אנס שניתן לו ללכת לטיפול בקהילה. הוא ציין כי מדובר במסגרת קשה, "סיר לחץ", והעזיבה שלו היתה החלטה פיזיה, שהוא מצטער עליה. עוד הוסיף הנאשם, כי הצליח לשמור על נקייון מסמים גם לאחר העזיבה, והוא נקי כבר שנה ו-13 יום, ומעביר בדיקות שתן לבדיקה. מחלתו מגבילה אותו בטיפול, שכן הוא יכול להשתתף בתוכנית רק עם אנשים אשר יש להם את הנגיף. יחד עם זאת, הוא מתמודד עם המציאות הקשה, ואומר כי ימשיך את הטיפול ביחידה במקום מגוריו בפתח תקוה.

לאור האמור, מבקש הנאשם להקל בעונשו.

דין

המדובר בנאשם כבן 30 שמאחוריו דרך התמכרות ארוכה לסמים קשים, משחר נעוריו, אשר התלוו אליה ניהול אורח חיים שולי וביצוע עבירות רכוש קלות כחמורות. הנאשם אף ריצה שתי תקופות מאסר ממושכות, של 20 ו-22 חודשים, מהאחרונה שוחרר בשנת 2007. על אף מאמצים שעשה מספר פעמים להגמל מהתלות בסמים, לא הצליח הנאשם להתמיד לאורך זמן בנקיון מהסם, ושב לסורו. גם במסגרת תיק זה ניתנה לנאשם הזדמנות להשתלב בקהילה טיפולית ולעלות על דרך הישר, אך לאחר מספר חודשים בהם שיתף פעולה עם הטיפול, עזב את המסגרת וכיום נמצא שוב במעצר. הנאשם ממשיך לעשות מאמצים לטפל בעצמו במסגרת כתלי בית המעצר, ועל כך יש לברכו, אך למרבה הצער אין בכך כדי לשמש ערובה להתמדה בנקיון מסמים בעתיד לאחר שחרורו, כפי שעולה מהנסיון הממושך עמו בעבר.

סדרת העבירות בגינה נותן הנאשם היום את הדין היא ארוכה וכוללת מגוון עבירות של התפרצות לדירה ולרכב, הונאה בכרטיס אשראי, מספר עבירות גניבה והפרת הוראה חוקית. עסקין בעבירות הפוגעות ברכושו של האזרח הנפגע, בתקינות חיי המסחר, בבטחון ובפרטיות הנפגע בביתו וביכולתו לעשות שימוש תקין ברכבו, תוך פגיעה בשגרת חייו.

בהתאם לפסיקה ולמדיניות הענישה הנהוגה, מתחם הענישה בגין עבירת ההתפרצות לדירת מגורים - מ-12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. בגין ההתפרצות לרכב וגניבה ממנו - מששה עד 12 חודשי מאסר בפועל. בגין גניבת כרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיס אשראי - מששה עד 18 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה. בגין כל אחת מעבירות הגניבה המתחם הוא בין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל. בגין עבירת הפרת ההוראה החוקית - ממאסר על תנאי עד ששה חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם, יש לציין כשיקולים לחומרא את העבר המכביד בעבירות רכוש ואת הצטברות העבירות נשוא התיקים שבפני, המעידים על רצידיביזם. כך גם הסכום הגבוה יחסית של ההונאה בכרטיס האשראי, מעל 10,000 ₪, הוא שיקול לחומרא. לקולא יש לציין את נטילת האחריות, חשיפת חלק מהעבירות מיוזמת הנאשם, חסכון בזמן שיפוטי, נכונות להשתלב בהליך טיפולי בו התמיד הנאשם משך מספר חודשים עד שכשל, וכי גם כיום הוא עושה מאמצים לשמור על נקייון מסמים במסגרת בית המעצר.

בהתחשב בשיקולים אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

בגין עבירות גניבת כרטיס חיוב, שתי עבירות הונאה בכרטיס חיוב, שתי עבירות גניבה, וקבלת דבר במרמה, נשוא ת"פ 5046-07-13 - 12 חודשי מאסר בפועל.

בגין עבירת ההתפרצות לדירה, נשוא ת"פ 5046-07-13 - 12 חודשי מאסר בפועל.

בגין עבירות הפריצה לרכב וגניבה ממנו, ושתי עבירות הגניבה, נשוא ת"פ 16719-06-13 - 9 חודשי מאסר בפועל.

בגין עבירת הפרת ההוראה החוקית נשוא ת"פ 9854-05-14 - חודש מאסר בפועל.

אני מורה על חפיפה חלקית של העונשים דנן לנוכח העובדה שהעבירות הרכוש כולן בוצעו תוך פרק זמן של חודשיים ימים, בתקופת משבר אחת, בחודשים מאי-יוני 2013.

לפיכך ירצה הנאשם עונש כולל של שנתיים וחצי החל מיום מעצרו 6.5.14 ובניכוי ימי המעצר הקודמים מיום 5.6.13 עד 26.6.13, ומיום 1.7.13 עד 29.12.13.

אני גוזרת על הנאשם שמונה חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת מרמה והונאה מסוג פשע.

ארבעה חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון (למעט סעיף 413) או עבירת מרמה והונאה מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

בנסיבותיו הכלכליות איני גוזרת עליו קנס.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלוננים בת"פ 5046-07-13 בסך של 2,000 ₪, אשר יועבר מההפקדה בתיק, בחלוקה לשלושה חלקים שווים בין המתלוננים בשלושת האישומים.

ניתן צו להשבת המוצגים אשר נדרשים לבעליהם, ולהשמדת שאר המוצגים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.